

ST nr 13:581; Rk nr S 104.

kejsrerligt standar, 30-åriga kriget.

1) duk, inre sidan, Markus Curtius till häst på språng mot eld, omgiven av palmkrans, inskrift upptill: "SPERNIT PERICULA VIRTUS"; yttre sidan, av kejsarkrona krönt svart dubbelörn med svärd i flygsida- och spira i stångsideklon; kvadratisk, en horisontal våd; höjd- och breddmått tagna uppifrån resp. från stångsidan: 0,52 x 0,565 m (fransen ej medräknad); av gul europeisk sidendamast i dubbelt lager (se avbildn. i nat.storlek)

+ 13:579, 13:582,
13:587, 13:588

mönstret, asymmetriskt; består av 3 i höjddled uppradade kvistar svagt förenade med varandra, korsade av ranka med bland annat lilje- och tulpanblommor (samma som 13:580); vådbredd 0,539 (nedtill staden bortklippt); rapport 0,35 x 0,185 m, upptill 0,006 m bred stad bestående av 2 gulrosa, 2 gråblå och 2 orangegula ränder bildad av varptrådarna.

teknik är målning och frans.

målning, i brunkonturerat guld - text, krona med vidhängande 2 band spira, svärdsfäste, örnens tungor; i silver (nu svartnat) - svärds klinga, delar av palmkrans; i olika toner av rött - ädelstenar, mantel, rustningens övre bård, fotbeklädnad, plymer, eld; i rödbrun - markeringar på kronan; i olika toner av grönt - ädelstenar, delar av palmkrans; i olika toner av blått och grått - hjälm, rustning, kniv, himmel; i vitt och svart - häst; i olika toner av brunt - hästens hovar, sköld, rök; i blågrönt - landskap; karnation naturlig; i svart - örnen, remtyg.

frans, runt de fria sidorna är 0,04 m bred frans av svart och gult silke i omväxlande partier om 0,02 m bredd påsydd, fransen följer även dukens lindning kring stången, fransen påsydd dukens yttre sida.

tillstånd 1971, inre sidan, större delen av duken bevarad, bristningar och felande partier framför allt i flygsidan, målningen välbevarad, bruna fläckar; yttre sidan, varptrådarna har förlorat sin bindkraft, bristningar och felande partier framför allt åt flygsidan till, bruna fläckar, fransen endast bevarad till 3/4 på dukens nedre begränsning samt fragmentariskt runt stången upptill.

2) fästning, duken lindad något mer än ett varv medsols runt stången och fästad därvid med 10 tännlikor med mässingshuvuden samt 1 spik gående genom 0,011 m brett beige band av silke.

3) stång, standarstång, 8-kannelerad; mått tagna uppifrån: 0,9 (kanneleringens övre begränsning) - 2,335 m; diam. upp- och nedtill 0,022 (duken inberäknad) - 0,062 m; 0,9 - 1,61 m uppifrån är stången förstärkt med 4 längsgående järnskenor (1 skadad) fästade med 9 + 10 + 9 + 9 tännlikor (varav 3 saknas) på c:a 0,08 m avstånd från varandra; 1,635 m uppifrån 0,38 m lång krampa fastsatt med genomgående skruvar, löpande bärring om 0,0854 m diam. med järnögla; 0,35 m nedifrån är stången försedd med kraftiga nötnings-skador; svartmålad med kannelyrer i svagt brungul färg; av furu; upp- och nedtill avbruten, nedtill grovt vässad.

4) spets, saknas.

5) märkning, "Riddarholms Kyrkan No 104 S";

i bärringen fastbunden lapp av vaxduk märkt med röd färg:

" 5 c " samt med tusch:

"ST 13:581"

direkt på

stången skrivet med tusch

"ST 13:581".